

P r o t o k o l

sepsaný dne 26. dubna 1946 na stanici SMB Val. Polanka, okr. Vsetín s Josefem L a b a j e m, bývalým starostou v Leskovci čp. 133, rolníkem, ve věci zničení Němci hospodářské usedlosti a rodiny Juríčkovi v Leskovci čp. 67.

Byvše napomenut aby mluvil pravdu, vypovídá:

V úterý ráno 3. dubna, 1945 viděl jsem v 5.00 hod. jak šlo něm. vojsko hřbetem kopců zvaných Dílce směrem k Juríčkově usedlosti-stárnou. Myslel jsem, že mají nějaké cvičení a proto jsem jim nevěnoval žádné pozornosti. Něco po osmé hodině přišla do mého bytu dcera Martince, jejíž jméno neznám a říkala mi, že jí poslali němečtí vojáci, že mám p í jít na paseky k Juríčkověmu a sebou mám vzít 10 lidí, kteří s e mají vzít s sebou lopatu a křopáč. Lidí jsem žádné nesehnal, poněvadž byli všichni v poli. Když jsem přišel na místo stanovené s radním Muchou Pavlem, rovněž z Leskovce čp. 97, tazali se mne proč nemám potřebné lidi. Řekl jsem jim, že jsou na poli. Na to mne řekli, že když jsem nesehnal druhé lidi, že musím kopat sám. Tak se tak stalo a já s Muchou a Janem Machálkem jsme musili prokopávat zeď vedoucí do sklepa. Když jsme tam přišli, byli již na dvoře 3 partyzáni, kteří byli již mrtví, kteří leželi na dvoře. Jednoho na dvoře vyšetřovali. Jméno neznám. Natgáři byl od krve. Po výslechu musel tento mrtvý partyzán odnést ke stodole ke vratům, kde je fotografovali. Na dvoře byl naložen vůz z různými domácími potřebami, živobitím a různými jinými domácími předměty. Ještě když jsem byl doma, slyšel jsem rány. Když jsem přišel na místo viděl jsem jak vojáci všichni stříleli do obytného stavení z pušek a samopalů.

Při kopání sklepa, bylo nám přikázáno, abychom se podívali co je v druhé části. Nejdříve nutili mne abych se podíval. Když jsem tak nechtěl učinit, nutili pak Jana Machálka. Když i ten se tam nechtěl podívat, nutili s napřaženou pistolí Pavla Muchu, který, jakmile se naklonil, aby se podíval do druhé části sklepa, vyšla odtud rana. Co se dále dělo nevím, poněvadž jsem utekl až domů.

Když jsem byl doma, přišel ke mne nějaký člověk, který se mne představoval jako t jný policista, na jehož jméno si již nepamatuji. Rovněž mě ukazoval legitimaci. Žádal po mne, abych mu sehnal lehký vůz, že jej nutně do 10 min. potřebuje. Říkal, že jak jej nebude do 10 minut mít, že mne zastřelí. Proto jsem šel na pole, kde jsem viděl Výchopňu z Leskovce, který s tímto vozem jel k Juríčkově usedlosti. Člověk, který se mi představil že je tajný jel pak s Výchopňem a já jsem musil jít s něm. vojáky, kteří se mne ptali kde byli Pavel Mucha, který jak mne říkali je postřelený a jdou k nim sepsávat protokol. Po sepsání protokolu šel jsem s nimi k Juríčkově usedlosti, kterou právě němečtí vojáci zapalovali. Zapalovali stodolu nejdříve a potom obytné stavení. 3 partyzáni, kteří leželi na mostku, vzali něm. vojáci a hodili je do hořící stodoly. Poněvadž stodola byla jenom dřevěná, bylo brzy po ohni. Partyzáni kteří tam byli hozeni byli jenom trochu opálení a proto něm. vojáci šli na dvůr, kde sbírali dřevo a ohořelé části, které naskládali na jejich těla. Byl jsem pak při jejich odklizení. Tito tam leželi asi 3 dny.

Když bylo všechno hotovo, předvolal si mne jejich velitel, který se mne ptal, jak je to možné, že oni vědí o tom, že jsou tam partyzáni už půl roku a já nevím ničeho. Na to jsem jim odpověděl, že jsem o ničem nevěděl.

Na Jana Nowoka, vyobrazeného, vůbec se nepamatuji, nebo si nepamatuji, že bych jej při tom někde viděl, poněvadž tam bylo přítomno asi 500 vojáků.

Více nemám k podotknutí.

Protokol byl jmenovanému přečten, shledán správným, ukončen a podepsán.

Val. Polanka, 26. duben 1946.

Vyslycháající:

Zapisevatel:

Vyslychaný:

Podstráží mistr na sk. N y k l v. r.

Josef L a b a j v. r.